

HARLEQUIN®

Kingitused

Melanie Milburne

KOKKULEPE
MILJARDÄRIGA

Originaali tiitel:
Melanie Milburne
Claimed for the Billionaire's Convenience
2018

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaanekujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Kersti Carsten
Toimetanud Evelin Piip
Korrektuuri lugenud Inna Viires

© 2018 by Melanie Milburne
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2019.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

D05363519
ISBN 978-9949-82-415-1

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Bernice (B) Doddsile. Oled olnud osa minu kirjanikuteest alates minu esimesest RWAustralia konverentsist. Mul on nii hea meel, et oleme sõbrad ja kaaskirjanikud. Pühendan selle suure armastusega sulle. Xxxxx

Esimene peatükk

Iga kord, kui Holly Frost oma noorema õe kihluspeo kutset vaatas, tahtis ta emigreeruda. Siberisse. Mitte sellepärast, et ta ei oleks oma väikeõest Belindast hoolinud. Hoolis küll. Ta armastas kõiki oma kolme õde – Katie, Meg ja Belinda olid imetoredad. Parimad õed, keda oskaks üldse tahta. Holly armastas ka oma vana-maid ja vanavanemaid. Perega oli tal vedanud, erinevalt mõnest sõbrast, kellel oli sedasorti suguvõsa, kellest tavaliselt loetakse kriminaalromaanidest. Kõik Holly sugulased olid toetavad ja armastavad. Katie ja Meg olid õnnelikus abielus ning nüüd liitub nendega ka Belinda, mis tegi Hollyst musta lamba.

Jälle.

Tema väikeõde abiellub peagi, mis tähendas, et kõik hakkavad Hollylt uurima, millal siis too endale mehe leiab. Aagh. Nagu oleks tema ellu veel ühte meest vaja, kui ta oli juba mitte üks, vaid kaks korda nina pihta saanud.

Kuidas ta küll järjekordse perekondliku kogunemise ilma kaaslaseta üle elab? Mismoodi haletsevad pilgud ja teravad küsimused armuelu puudumise kohta välja kannatab? Tema pere arvas, et igal kolmekümnele läheneval noorel naisel peaks mees juba silmapiiril, kui mitte pihus olema. Eriti kui see noor naine oli pulmadele spetsialiseerunud lilleseadja ja teda ümbritsesid iga jumala päev meeltult õnnelikud pruudid, nädalavahetused kaasa arvatud.

Veel kord aagh.

Holly oli Londoni üks nõutumaid pulmadele spetsialiseerunud floriste. Olles juba lapsepõlvest peale sisse võetud kõigest, mis seotud pulmadega, oli ta oma äri pulmalilledele üles ehitanud. Lisaks tegi ta lilleseadeid matustele, pidudele, firmaüritustele ja nõnda edasi, aga nimelt pulmad olid need, mis olid ta pildile toonud. Neli aastat tagasi oli ta teinud lilleseaded ühe väiksema kaliibriga kuulsuse pulmadeks. Tollel tõsielustaaril oli sotsiaalmeedias rohkem järgijaid kui Kardashianidel.

Holly pood oli tema elu. Millegi muu jaoks tal aega ei jätkunud. Äriedu korvas edu puudumise eraelus. Tema läbikukkunud suhted olid sama halvad kui poeknale vaatamiseks välja pandud surnud lilled. Närtsinud lootus, kuivanud unistused, haiget saanud ego.

Teda ärritas pidevalt, et tema pere ei uskunud, et ta võiks vallaliseks jäädes üldse õnnelik olla. Paljud inimesed olid vallalisena õnnelikud. Väga paljud olid vallalised ja selle üle rõõmsad. Mitte kõik ei tahtnud muinasjuttu. Muinasjutt oli jama, kui sinu nägus prints otsustas nädal aega enne pulmi teise naisega jalga lasta. Veel suurem jama oli see siis, kui su järgmine nägus prints – sest kes ei oleks tahtnud teist korda proovida, et näha, kas seekord õnnestub? – samuti jalga lasi. Aga seekord päev enne pulmi oma eratreeneriga.

Kaks mõtlematut kihlatut olid Holly muinasjutuigatsusest täiesti terveks ravinud.

Igaveseks.

„Kas sa oma õe pulma ka lilleseaded teed?“ küsis tema peaassistent Jane, kes tuli valgete rooside kimbuga külmaruumist.

Holly tegi töölaual rooside jaoks ruumi vabaks. „Jep. Ja ma olen veel peapruutneitsi ka. Jälle. Elagu mina!“

„Kolm korda pruutneitsi...“ Jane tõmbus tagasi, nagu püüaks nakkust vältida. „Mul on hea meel, et mina sinu asemel ei ole. Kas sa ei karda, et sõnud ära oma võimaluse...“

„Ei.“ Holly võttis ühe roosi pihku ja lõikas selle varre ära. „Sest ma ei taha abielluda.“

„Kas sa ei tahagi veel üks kord proovida? Et näha, kas seekord...“

„Eip.“ Holly võttis uue roosi ning naksas selle varre ära. „Üldse mitte.“

Jane kiikas kutse poole Holly laual. „Kellega sa siis Belinda kihluspeole lähed?“

Holly mässis roosi varre ümber peent rohelist traati, nagu seoks üht oma petjast eksi kinni. „Ma lähen üksi.“

Jane pilgutab tehtud üllatusega mitu korda silmi. „Sa lähed üksi? Oma pere peole? Kas see pole pärast viimast korda natuke... ee, riskantne?“

Holly surus huuled nii kõvasti kokku, et oleks võinud betooni purustada. „Ma ütlesin emale selge sõnaga, et ta ei hakkaks mind enam mingite tehnikanohikutega paari panema. Nendega, kellel on kõõm ja kes joovad end silmini täis, sest reaalse naisega kohtumine ekraani-avatari asemel ajab neid närvi. Ma olen vallalisusega rahul.“ Ta võttis järjekordse roosi ning asus selle ümber traati mähkima. „See, et kõik minu peres on paari läinud, ei tähenda veel, et mina seda tahan.“

„Rääkides paarilise puudumisest...“ Jane ulatas talle ühe uue tellimuse väljatrüki, mis oli öösel kodulehe

kaudu esitatud. „Sul palutakse lahutuspeole lilleseaded teha. See on küll esimene kord, kas pole?“

Holly kortsutas kulmu ja uuris ankeeti. „Hmm, see on Kendra Hutchinsonilt. Ta oli umbes neli aastat tagasi üks minu pruutidest, enne seda, kui sa siia tööle tulid. Suur seltskonnapulm. Tohutu. Ma maksin selle tasu eest oma krediitkaardiarve ära. Tegin kaks ööd järjest lilleseadeid. Ma teadsin, et ta raiskab selle tüübiga abielludes oma aega. Ta teadis, et mees ripsutab ühe tema pruutneitsiga tiiba, aga tahtis ikkagi pulmad ära teha. Armastus oli ta nii pimedaks teinud, et tal oleks juhtkoera vaja olnud. Ei. Kahte juhtkoera ja valget keppi.“

„Pulmad on kaunis kallid, et need viimasel minutil ära jätta.“

„Ära mitte räägigi.“ Holly tegi grimassi ja kaksas järjekordse varre ära. *Jube piinlikud veel pealegi.*

„Kas sa tead, kes Kendra lahutusasju ajab?“ Jane'i hääletoon ja säravad silmad oleks nagu keskkooli klatšiõpikust maha astunud. „Zack Knight, kuulsuste lahutusadvokaat, kes teenis oma miljonid lahutuste korraldamisega. Äkki sa saad temaga sel peol kokku.“

Holly venitas huuled naeratuseks, mis oleks võinud kuuluda laibale. „Ma juba ootan seda.“ *Ei oota.*

Jane'i ilme tuhmus pisut, kui ta uuesti lahutuspeo tellimuse väljatrükki vaatas. „Ma loodan, et me ei hakka nüüd ainult lahutuspidude ja matuste tellimusi täitma...“

Paanikahoog pitsitas Holly sisemust nagu parasiidinnakkus. Eelmisel nädalal oli kolm tema suurimat klienti pulmabroneeringu ilma selgitusi andmata tühistanud. Seda polnud varem kunagi juhtunud ja ta üritas selle

pärast mitte pabistada. Veel mitte. Aga tal oli kodulaen ja uue maja kallid remonditööd, mis nõudsid ära maksmist. Lisaks veel personalikulud. Kõva mainehoop, kui tema äri põhja läheb. „Pole midagi. Kõigil firmadel on keerulisi aegu. Nüüd, kui kevad käes on, läheb paremaks. Mitte et selle ilmaga midagi aru saaks.“

Jane näris alahuult, sõrm eemalolevalt paberinurka näperdamas. „Lihtsalt et kuna minu õepoja autismiteraapia on nii kallis, ei saa ma oma töötunde vähendada, või mis veel hullem, sellest tööst ilma jääda.“

Holly oleks pigem ise kuuse alla kolinud, kui näinud, et Jane'il ei jätku oma väikese õepoja teraapia rahastamiseks vahendeid. Ta võttis Jane'i käe pihku. „Sa *ei* jää tööst ilma. Ma ei saa ilma sinuta seda poodi pidada.“ Ta laskis assistendi käe lahti ja võttis sekaatorid. „Pealegi on lahtuspeod tänapäeval kuuldavasti tulus äri.“

„Aga pulmad on sinu kaubamärk,“ tähendas Jane. „Sulle meeldib kõik, mis on seotud pulmadega. Kõik teavad seda. Kas sinu meelest on asi selles, et sa oled nii meestevaenulikult meelestatud?“

„Kuidas see asjasse puutub?“

„Sa ei ole sellest just saladust teinud, et sinu meelest on kõik mehed kaabakad,“ märkis Jane. „Mõned su sotsiaalmeediapostitustest on olnud väheke negatiivsed ja sa pole kohtamas käinud juba mis ta nüüd ongi... kaks ja pool aastat? Mis siis, kui see potentsiaalseid kliente peletab?“

Holly kaksas järjekordse roosivarre ära. „Ma ei näe küll, kuidas minu arvamus meestest puutub eduka lilleäri pidamisse. Mul ei ole oma ellu meest vaja. Ma olen täiesti rahul. *R-A-H-U-L*. Rahul.“

„Kui sa pulmatellimusi juurde ei saa, on sul lõpp peal.“ Jane'i hääletoon oli sünge. Matuseliselt sünge. „Londonis on teisi pulmafloriste veel, tead küll. Konkurents on kõva. Sul on vaja mainekujundust. Või meest. Või mõlemat.“

Holly pani sekaatorid käest. „Mis häda kõigil on mulle kaaslane leida? Miks kõik arvavad, et naisel on midagi puudu, kui tema elus meest ei ole?“

Arvuti tõi kuuldavale tilina, mis andis märku järjekordse tellimuse saabumisest. Jane heitis ekraanile pilgu ning ohkas. „Jälle üks läinud. Juunikuised Mackie pulmad. Tühistatud.“

Holly tuli tema juurde ja uuris kirja, kõhus tunne, nagu oleks ta okkaid söönud. Sadu ja tuhandeid teravaid okkaid. Nagu eelmise kolme tühistamise puhul ei olnud ka siin selgitust. Oli see *tema* süü? Oli ta oma meestevaenulikkuse kohta liiga palju suud pruukinud? Ta ajas selja arvuti kohalt sirgu. „Okei. Eks ma siis katsum petvate meeste vihkamist sotsiaalmeedias enam mitte mainida.“

Jane trummeldas sõrmedega vastu tööpinki, nagu aitaks ajus pöörlevatele hammasratastele kaasa. „Kuule, mul on mõte. Lase kellelgi lahususpeol endast Zack Knighti kõrval seistes pilti teha. Las Kendra teeb seda. Tal on mustmiljon järgijat. Pilt, kuidas te kaks omavahel flirdite, läheks igatahes massidesse. Siis on kõik su probleemid lahendatud.“